

pdFanzine er en række interviews og andet,
der beskæftiger sig med de fantastiske genrer:
science fiction, fantasy og horror.
pdFanzine er frit tilgængelig i pdf-format på
www.fanzine.dk

Fantastik på nettet:

www.sciencefiction.dk
Science Fiction Cirklen
Danmarks ældste og største forening,
der beskæftiger sig med hele science fiction-genren

www.fantastik.dk
Foreningen Fantastik
Foreningen for alle de fantastiske genrer

Eurocon 2007
I 2007 er Danmark vært for
den Europæiske Science Fiction-festival, Eurocon.
Den afholdes 21.-23. September
Læs mere på
www.eurocon2007.dk

LG Jensen

Om filmhelte og nazi-varulve

pdFanzine #3
Om filmhelte og nazi-varulve
Interview: LG Jensen

Ved Janus Andersen, 2006

Dette hæfte er frit tilgængeligt på www.fanzine.dk
Kan også findes som ren tekst på www.fortaellingen.dk
Forsideillustration: fra www.lgjensen.dk

Se mere på

www.lgjensen.dk

Så har jeg en ny historie med Mac MacKenzie klar. Den skal bare lige skrives ned. Jeg glæder mig sgu til at tilbringe mere tid i den gamle drukkenbolts selskab. Jeg lover, at det ikke kommer til at gå stille af sig!

Og mens læserne venter på næste bog, hvad vil du så anbefale, at de læser i mellemtiden?

Helt klart Neil Gaiman! Han er fantastisk. Den mand kan hive magien frem fra hverdagen, som ingen anden.

Hvis man derimod er mere til menneskets mere dystre og skyggefulde sider, ville jeg anbefale Clive Barker. En fremragende forfatter, kunstner og filminstruktør.

Til de mere løsslupne vil jeg anbefale Christopher Moore. Hans bøger rummer en skæv humor, jeg ikke kan mindes at have læst andre steder ... og så er hans historier tilpas syrede.

”Ulvebrigaden er LG Jensens debut og historien om den mildest talt modvillige helt Mac Mackenzie III, smugler og arving til et falleret whiskyimperium. Skæbnen vil, at Mac havner i det besatte Europa under anden verdenskrig, samtidig med at nazisterne starter en skummel plan for at vende krigens gang: ved en mystisk fremmedes hjælp sender de et kobbelt af varulve efter personen kendt som Den Fede. Og Mac Mackenzie står i vejen.

”Ulvebrigaden” er humoristisk action med speederen i bund hele vejen igennem.

*LG Jensen: Ulvebrigaden
Gyldendal
Omslag: Christian Højgaard*

"Ulvebrigaden" er din debut - kan du fortælle lidt om dig selv om romanen? Hvem er du, og hvem er din perfekte læser?

Jeg er min egen perfekte læser. Jeg er totalt egoist, når jeg sidder og skriver. Historien er min - og kun min - mens jeg skriver den. Der er ingen, der får lov til at læse så meget som ét eneste ord af det, jeg har skrevet, før jeg er færdig. Det giver mig plads til at slette, føje til og lege med historien, som det passer mig. Når jeg er færdig med første gennemskrivning er det ikke længere min historie. Så er den jo fortalt. Så lader jeg mine nære og kære læse og komme med kritik.

Dybest set er jeg bare en stor drengerøv. Og at kunne få lov til, gennem mine fortællinger, at svælge i det, er jo bare lækkert! Det er lidt ligesom at få lov til at lave stort anlagte spillefilm uden nogen former for budgetbegrænsninger. Man kan

få lov til at sende stjernekrusere til den anden ende af universet eller jævne en hvilken som helst storby med jorden, uden at det koster så meget som en krone. Dét er da fedt!

Hvordan føles det at få udgivet sin første roman? Lykkedes det ved første forsøg, eller er det en mangeårig drengedrøm/kamp, som går i opfyldelse?

Lidt af hver. Jeg har altid elsket det dér med at fortælle historier. Som film, tegneserier, teater. Mediet er underordnet. Jeg var vist den eneste, der var lykkelig, når vi fik fristil i skolen

...

Da jeg så en dag sad med et manuskript til en hel bog i mine klamme hænder, kunne man jo ligeså godt prøve at sende det ind, ikke? Og så var der sgu' bid! Ufatteligt ...

Det er lidt ligesom at få lov til at lave stort anlagte spillefilm uden nogen former for budgetbegrænsninger.

egne forventninger i hvert fald indfriet.

At være debuterende forfatter i dagens Danmark har været en virkelig positiv overraskelse. Jeg var overbevist om, at UlveBrigaden ville ende med at stå og samle støv i Gyldendals kælder. At der sikkert ikke ville være nogen, der opdagede, at den overhovedet var udkommet. Men jeg har oplevet en fantastisk opbakning fra alle sider. Både fra familie, venner, forlaget, boghandlere, ungerne på min arbejdsplads og ...

Jeg mener ...

Det har været meget overvældende.

Hvad er næste projekt? Ser vi mere til Mac Mackenzie, eller går du i en helt anden retning?

Jeg lader mig bare rive med af historien, og så længe jeg hygger mig med den, så er mine egne forventninger i hvert fald indfriet.

Jeg kan jo nok ikke flygte fra min skrivestil, men genren jeg skriver i nu, er en helt anden. Det er stadig actionfyldt drengerøvsunderholdning, men denne gang bliver det science fiction / western. Jeg nyder virkelig at skrive den, og håber, at folk efter UlveBrigaden stadig vil tilbringe tid i mit selskab.

Jeg er også i gang med et manuskript til et filmprojekt med ungerne på Skovbo Privatskole. Det bliver en gotisk horror-komedie inspireret af Night of the Living Dead og de gamle Frankenstein-film. Jeg glæder mig til at komme i gang med optagelserne en gang efter jul.

Desuden arbejder jeg på historien til mit LGX-projekt. Dét er jeg virkelig psyched over! Det bliver helt vildt fedt, at kunne involvere folk 100% i mine historier. De bliver bogstaveligt talt en del af handlingen. Jeg er ved at finde skuespillere til de scriptede roller og håber på at komme i gang i det nye år.

Men dernæst ...

"Ulvebrigaden" har ikke været ude så længe, men kan du fortælle lidt om, hvad man gør som ny forfatter for at blive bemærket?

Jeg er glad for, at min mor ikke stak næsen i mine bøger. Hun havde rigelig travlt med de film, jeg stoppede i videomaskinen.

Hvis jeg bare satte mig med hænderne i skødet, ville ingen nogensinde opdage, at min bog var på gaden. Man bliver jo nødt til at råbe lidt højt, hvis den ikke bare skal forsvinde i mængden af bøger på hylderne. Men heldigvis er der et par stykker derude, der har opdaget den og rent faktisk hjælper med at sprede rygten. Det er absolut den bedste reklame, man kunne ønske sig. Så nu går jeg bare og håber på, at folk lytter til jungletrommerne og tør give sig i kast med mine varulvesoldater ...

Hvordan har det været at debutere på så stort et forlag som Gyldendal? Har der været ekstra pres og forventninger?

Det sidste halve år har været en total surrealistisk oplevelse! Jeg kan stadig gå i stå med et fjoget grin på fjæset, når jeg ser omslaget til UlveBrigaden. Det er jo unægteligt en drøm, der går i opfyldelse for mig. Og jeg *husker* at nyde det!

Du spørger om pres og forventninger? Jeg synes ikke rigtig, at jeg har følt nogen af delene ... Det er jo sådan set bare at fortælle de historier, der rumsterer rundt i gryden på én, ikke? Jeg er i øjeblikket i gang med en ny historie, der på mange måder ligger fjernt fra det univers, som UlveBrigaden foregår i. Men når jeg skriver på den, må jeg indrømme, at jeg ikke spekulerer så meget på de forventninger, de mennesker som læste UlveBrigaden måtte have. Jeg lader mig bare rive med af historien, og så længe jeg hygger mig med den, så er mine

Traditionelt set ser man måske ikke skolelærere som de mest underholdende menneske. Hvordan går man fra at belære små poder til at skrive en bog om nazistiske varulve?

Jeg kan selv huske de støvede lærere fra min skoletid. Men jeg husker de andre lærere bedre. Du ved; Den ene lærer, der skilte sig ud fra fossierne. Ham eller hende, der bare kunne levere varen på en måde, der fik én til at glemme, at man rent faktisk var i færd med at lære noget. Jeg har været ekstremt heldig med mine lærere gennem tiden. Der er i hvert fald mindst fire lærere, der gennem min skoletid har gjort et dybt indtryk på mig. Mennesker, jeg med sikkerhed aldrig vil glemme.

Hvem siger, at man ikke kan udøve god undervisning, når man står på et af elevernes borde og formidler sin undervisning, mens hård rock pumper ud af den transportable båndoptager? Hvis man kan få ungerne til at måbe, more sig og sige: "Åhr ja, mand. Hvor vildt," så vil jeg mene, at man er godt på vej.

At undervise og at skrive handler – som jeg ser det - begge dele om at formidle et budskab til sine medmennesker. Om budskabet handler om tyske verber eller om en flok nazistiske varulve på krigsstien er bare et spørgsmål om form, hvis du forstår, hvad jeg mener ... Det handler om at servere sit budskab på en måde, der får tilhørerne til at lytte, til at undres, til at stille spørgsmål og til – forhåbentligt - at sige: "Aha!" Dermed ikke sagt, at jeg forsøger at videregive svarene på universets store hemmeligheder i UlveBrigaden. På ingen måde.

At undervise og at skrive handler – som jeg ser det - begge dele om at formidle et budskab til sine medmennesker. Om budskabet handler om tyske verber eller om en flok nazistiske varulve på krigsstien er bare et spørgsmål om form...

Dén histories formål er udelukkende at underholde.

Spørgsmålet om inspirationskilder må jo komme. Indiana Jones har (mener jeg) en lille gæsteoptræden i Ulvebrigaden, men hvad kan man ellers finde spor af på siderne?

Hehe ... Jeg vil da ikke ødelægge min læsers fornøjelse i pludselig at støde på et mere eller mindre diskret nik til gamle favoritter i genren. Der er et par stykker hist og her. Både litterære men måske i høj grad de filmiske. UlveBrigaden er

...vi befinder os i det gamle, vidunderlige cliffhangerunivers med helte, skurke og væmmelige skabninger i mørket

først og fremmest tænkt som en film i bogform, så hvorfor ikke smide et par henvisninger med i vælten for at fremhæve det?

Og, ja. Jeg kunne ikke andet end at hylde Manden med Pисken. Netop for at understrege, at vi befinder os i det gamle, vidunderlige cliffhangerunivers med helte, skurke og væmmelige skabninger i mørket. Så jeg må der-

med sige, at mine inspirationskilder i dette tilfælde naturligvis har været at finde i biografens mørke og i skåret fra et fjernsyn langt efter sengetid.

Dine hovedpersoner render noget forvildede rundt i Østrig/Tyskland under anden verdenskrig - Nu ved jeg ikke, om du er historie-lærer, men udover at du naturligvis har varulve i fri dressur, hvor meget af romanen er så bundet op på research?

Mere end jeg havde regnet med! Men jeg ville da ikke lade lidt research forhindre mig i at fortælle den historie, som jeg brændte for. Der er jo mange faldgruber, når man vover sig ud i historiske personer og begivenheder, så ind imellem kræ-

vede det en del opslåen i tykke bøger og på Nettet. Især Den Fede krævede en del research. Også gamle freakshows (er de ikke bare fede?) optog en del af min tid.

"Ulvebrigaden" er rigtig god underholdning, men hvad kendetegner en god bog for dig? Skal der være et budskab, eller skal den tale mere direkte til dig? Og hvad læste du for resten selv som knægt?

Selvom UlveBrigaden til dels bare er fuld drøn på svinet, så elsker jeg også at fordybe mig i lidt tungere stof. Jeg kan godt lide, at en bog kræver noget af sin læser. På seminariet læste jeg blandt andet Jung. Det var fedt. Kan varmt anbefales. Mange lader sig måske skræmme væk af navnene, på de her store, gamle forfattere, digtere og filosoffer. De tænker, at "det her er sgu for høj pandet til mig", men måske ville de - hvis de gav dem en chance - se det helt store lys i Kafka, Poe eller Tolstoj.

Personligt gad jeg til gengæld ikke at læse krævende, tunge værker i ét væk. Ind imellem trænger man bare til uforpligtende underholdning; Bare at slå hjernen fra og lade sig rive med af den tur, som forfatteren tager én med på. Dét er chokolade til sjælen; Det er muligvis tomme kalorier, men er det ikke bare skønt?

Da jeg var yngre læste jeg meget. Nogle af de tilbagevendende navne var Stephen King, Douglas Adams og Dennis Jürgensen. Selvfølgelig! Dem læser jeg da stadig den dag i dag. Senere hen opdagede jeg mere dystre fyre som for eksempel Clive Barker og Edgar Allan Poe. Jeg er glad for, at min mor ikke stak næsen i mine bøger. Hun havde rigelig travlt med de film, jeg stoppede i videomaskinen.